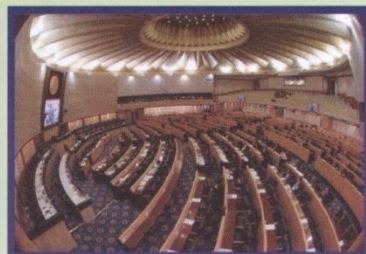
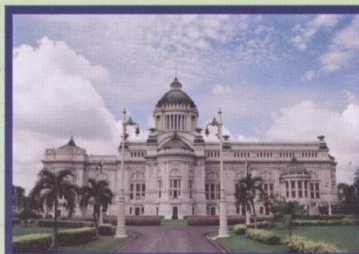

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗

วันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

อ.พ. ๔๗/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑))

เหตุผล

เนื่องจากภารกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศโดยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในด้านต่างๆ และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ โดยให้เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) มีเนื้อหารวมจำนวน ๘ มาตรา สรุปสาระสำคัญ
ได้ดังนี้**

- กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗

- กำหนดให้มีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยยกฐานะของสำนักงาน
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวง
การต่างประเทศ

- กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่
เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ
และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา
ระหว่างประเทศไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวง
การต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

- กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน
ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่
เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่าง
ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

- กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง
หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่าง
ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

**บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)**

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้ง
กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้มีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยยกฐานะของสำนักงานความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ในกระทรวงการต่างประเทศ

เนื่องจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศเป็นส่วนราชการเดียว
ในกระทรวงการต่างประเทศที่ไม่เป็นนิติบุคคล โดยมีผู้อำนวยการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างทั้งหมด

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตุลาคม ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนันท ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางสาวสุภางศ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคนาค นิติกรชำนาญการ

นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล วิทยากรปฏิบัติการ

นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวกาญจนา พาสติหุต เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕

กับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) ๕

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

- วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -๑-
- ข้อจำกัด ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการบริหารจัดการภายในสำนักงานที่ผ่านมา -๒-
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -๔-
- นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของสำนักงานความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศและอัตรากำลังของสำนักงาน -๗-
- เป้าหมายทางยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการภาครัฐ -๘-
- ประเด็นยุทธศาสตร์ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ -๑๐-
- การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาของ
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ
ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ (เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ - กันยายน ๒๕๕๖) -๑๗-
- ความร่วมมือกับองค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศ -๒๗-
- ความช่วยเหลือด้านทุนจากรัฐบาลต่างประเทศ -๒๙-
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา
ของไทย -๓๑-

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (๑)
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๔๗ (๒๘)
- ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓๒)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)..... (๓๖)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญของ

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑))

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากภารกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศโดยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในด้านต่างๆ และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวง

การต่างประเทศ โดยให้เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

๕. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๖.๒ กำหนดให้มีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยยกฐานะของสำนักงาน
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวง
การต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑))

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๓/๑) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ”

๖.๓ กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

๖.๔ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

๖.๕ กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา

ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่าง
ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ที่ผ่านการตรวจพิจารณา

ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๓ กระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. กรมการกงสุล</p> <p>๒. กรมพิธีการทูต</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕</p> <p>“(๓/๑) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ”</p>	<p>ยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็น กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว</p>
<p>มาตรา ๑๓ กระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. กรมการกงสุล</p> <p>๒. กรมพิธีการทูต</p>	<p>มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนากระทรวงการต่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนากระทรวง ประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และ</p>	<p>เพื่อรองรับการที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นส่วนราชการระดับ กรมในกระทรวงการต่างประเทศ</p>
<p>มาตรา ๑๓ กระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. กรมการกงสุล</p> <p>๒. กรมพิธีการทูต</p>	<p>มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และ</p>	<p>เพื่อรองรับการที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นส่วนราชการระดับ กรมในกระทรวงการต่างประเทศ</p>

<p>พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>อัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไปเป็นของกรมความ ร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>มาตรา ๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึงสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวง การต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการ ต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>กรมในกระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>เพื่อรองรับการที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นส่วนราชการระดับ กรมในกระทรวงการต่างประเทศ</p>	

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)*

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้มีโครงสร้างการบริหารราชการที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ และลักษณะงานที่ต้องดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศที่ต้องการความคล่องตัว และมีสถานะเท่าเทียมกับหน่วยงานความร่วมมือของประเทศต่างๆ ประกอบกับในปัจจุบันประเทศไทยได้ปรับบทบาทงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือ เป็นประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือที่สำคัญของประเทศต่างๆ จึงต้องประสานงานกับทั้งประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือ และประเทศผู้รับความช่วยเหลือ ซึ่งต้องมีความคล่องตัวในการดำเนินงานอย่างยิ่ง

๒. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้การบริหารราชการของหน่วยงาน มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้นสามารถทำนิติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการความร่วมมือต่างๆ ได้ด้วยตนเอง สามารถมอบอำนาจ และกระจายการตัดสินใจไปยังผู้รับผิดชอบบริหารโครงการ ทำให้การบริหารโครงการความร่วมมือต่างๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้หน่วยงานสามารถเป็นคู่ความในการฟ้องคดีและดำเนินคดีในฐานะผู้บริหารความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศได้ หากมีกรณีฟ้องร้องจากประชาชน หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการดำเนินงานของหน่วยงาน

๔. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้การบริหารราชการทั้งระบบมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ทุกส่วนราชการมีความเป็นนิติบุคคลเท่าเทียมกัน มีบรรทัดฐานในการบริหารราชการเดียวกัน

๕. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้มีความสอดคล้องกับหน่วยงานความร่วมมือของต่างประเทศ โดยจากการศึกษาการบริหารงานขององค์การความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศต่างๆ เช่น เกาหลีใต้ (KOICA) ญี่ปุ่น (JICA) แคนาดา (CIDA) นิวซีแลนด์ (NZAID) เยอรมนี (GIZ) และออสเตรเลีย (AUSAID) เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า หน่วยงานด้านความร่วมมือฯ เหล่านี้ ต่างมีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารเพราะต้องดำเนินงานภายใต้สถานะที่จำกัดทั้งในเรื่องเวลาที่ต้องดำเนินการให้ทันกรอบปีงบประมาณของทั้งผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือ หรือในกรณีความร่วมมือหลายฝ่ายทั้งในแบบหุ้นส่วน (Partnership Cooperation) หรือไตรภาคี (Trilateral Cooperation) นอกจากนี้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศเป็นงานที่ต้องดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศ ข้ามประเทศ ซึ่งมีภาษา วัฒนธรรม กฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องการหน่วยงานที่มีความคล่องตัวและมีอิสระในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือฯ โดยดำเนินการภายใต้เป้าหมายหรือนโยบายรัฐบาลที่กำหนด

๖. ร่างพระราชบัญญัติส่งผลให้ข้าราชการมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ข้อจำกัด ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการบริหารจัดการภายในสำนักงานที่ผ่านมา*

ปัญหาการบริหารงานของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

๑. ขาดความคล่องตัวในการบริหารราชการภายใน สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศไม่สามารถทำนิติกรรมต่างๆ ได้ และผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศไม่สามารถมอบอำนาจในการปฏิบัติงานไปยังผู้อำนวยการหน่วยงานอื่นตามภารกิจต่างๆ ได้

๒. ไม่สามารถเป็นคู่ความในการฟ้องคดีและดำเนินคดีได้ และเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบทางละเมิด (ถ้ามี) เป็นการเฉพาะตัว (คณะกรรมการกลั่นกรองฯ ได้เคยตั้งข้อสังเกตในกรณีที่สำนักงาน ก.พ.ร. ไม่เป็นนิติบุคคล) อาทิ กรณีฟ้องร้องความรับผิดทางละเมิด เจ้าหน้าที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ อาจจะต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเจ้าหน้าที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไม่อาจอ้างความสุจริตหรือยกข้อต่อสู้ว่าไม่ได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงมาปฏิเสธความรับผิดได้ เมื่อสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศไม่สามารถเป็นคู่ความ

๓. แนวทางการบริหารราชการของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ แตกต่างจากส่วนราชการอื่นๆ ที่มีฐานะเป็นกรมหรือเทียบเท่ากรม มีสภาพเป็นนิติบุคคลทั้งสิ้น ยกเว้น สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศเพียงส่วนราชการเดียวที่ไม่เป็นนิติบุคคล

๔. การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งการที่พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ผู้อำนวยการ ซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับตำแหน่งและระดับของผู้อำนวยการสำนัก ทำให้ในหลายโอกาส กระทรวงการต่างประเทศต้องมีหนังสือชี้แจงและรับรองสถานะของผู้อำนวยการ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศว่า เป็นระดับอธิบดี สามารถเป็นตัวแทนหรือเป็นผู้ตัดสินใจ ในประเด็นด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศแทนกระทรวงฯ ได้

ปัญหาบุคลากร

๑. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้กำหนดเกี่ยวกับโครงสร้างหรือการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน และสำนักงานฯ ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล มีข้าราชการระดับบริหารเพียง ๓ ราย คือ ผู้อำนวยการ ๑ ราย และ รองผู้อำนวยการ ๒ ราย ที่มีสถานะและตำแหน่งบริหาร (เทียบเท่าอธิบดี และรองอธิบดี) สำหรับข้าราชการอื่นๆ ตั้งแต่ตำแหน่งบริหารระดับกลาง เป็นเพียงตำแหน่งในสายงานวิชาการ ไม่มีฐานะเป็นผู้อำนวยการ ไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งและไม่สามารถรับการแต่งตั้งในตำแหน่งผู้บริหาร

๒. ข้าราชการ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ขาดขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้สอบถามความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความเห็น สรุปได้ดังนี้

๑. สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. กระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการจัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์ด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานด้านการบริหารความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศในการพิจารณาการให้และรับความช่วยเหลือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๖๐๑ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การจัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้ความเห็นของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงาน สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ) เป็นผู้ชี้แจง รายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

(๑) เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑) เพื่อยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๓)

(๒) ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่าง ประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ร่างมาตรา ๔)

(๓) ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง และภาระผูกพันทั้งปวง ของสำนักงานปลัดกระทรวง การต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕)

(๔) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือ มติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงกรมวิเทศสหการหรือสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรืออธิบดีกรมวิเทศสหการ หรือผู้อำนวยการสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมวิเทศสหการ หรือสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี นั้น อ้างถึงกรมความร่วมมือ ระหว่างประเทศ อธิบดีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง

ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ เว้นแต่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับกำหนดเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๖)

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น ดังนี้

(๑.๑) ร่างมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลเป็นการยุบสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศไป โดยผลของกฎหมายจึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยุบสำนักงาน
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศอีกต่อไป

(๑.๒) สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศเป็นส่วนราชการ
ในกระทรวงการต่างประเทศโดยมิได้เป็นส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ดังนั้น จึงเห็นควรแก้ไขร่างมาตรา ๕ เป็น “ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ
สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง และภาระผูกพันทั้งปวง ของกระทรวง
การต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ
ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗
ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ”

(๒) สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. กระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณ
เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
และร่างพระราชกฤษฎีกายุบสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ พ.ศ.

(๓) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เกี่ยวกับการจัดตั้ง
กรมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์ด้านความ
ร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ และเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานด้านการบริหารความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศในการพิจารณาการให้และรับความช่วยเหลือด้านการพัฒนา
ระหว่าง
ประเทศ และเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกายุบสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ
พ.ศ. โดยให้มีผลภายหลังจากผ่านร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เสร็จแล้ว โดยได้แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๕ ที่กำหนดให้โอน
บรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง
อัตรากำลัง และภาระผูกพันทั้งปวง โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นการโอนอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
การต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ ไปเป็นของ
กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากสำนักงานความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศมิได้เป็นส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
แต่เป็นส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นของสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา และได้แยกการโอนอำนาจหน้าที่และการโอนกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ ฯลฯ มากำหนดเป็น ๒ มาตรา ดังนี้

(๑) กำหนดเรื่องการโอนอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๕)

(๒) กำหนดเรื่องการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนในบันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ รวมทั้งเรียงลำดับมาตราให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๖

นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ*

นโยบาย

ใช้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาลอย่างมีบูรณาการ เพื่อบุกเบิกและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศต่างๆ โดยสร้างทัศนคติที่ดีและความรู้สึกผูกพันต่อไทยในระดับประชาชนของประเทศต่างๆ (Soft Diplomacy) ที่จะเป็นรากฐานสำคัญต่อความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

วิสัยทัศน์

เป็นหน่วยงานหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศต่างๆ

พันธกิจ

- ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศกำลังพัฒนา และประเทศด้อยพัฒนา โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน
- สนับสนุนการพัฒนาและขจัดความยากจนของประเทศต่างๆ
- ร่วมเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา กับประเทศ/องค์การระหว่างประเทศ ในการเสริมสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทย

อัตรากำลังของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของ

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

ปัจจุบันสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ มีบุคลากร รวมทั้งสิ้น ๑๒๘ คน (ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗) แบ่งประเภทได้ดังนี้

ตำแหน่ง	จำนวน
๑. ข้าราชการ (ผู้บริหาร นักวิเทศสหการ นักการทูต เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน)	๙๐ คน
๒. พนักงานราชการ	๓ คน
๓. ลูกจ้างประจำ (พนักงานรับรอง และพนักงานขับรถ)	๒๓ คน
๔. พนักงานจ้างเหมา	๑๒ คน
รวมทั้งสิ้น	๑๒๘ คน

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าหมายทางยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการภาครัฐ*

การให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาแก่ต่างประเทศ เป็นกลไก/เครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยมาโดยตลอด ซึ่งการดำเนินงานภารกิจความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศเป็นการสนองนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาลไทยทุกรัฐบาล โดยได้กำหนดนโยบายข้อ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ โดยการสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่า นโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม

ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศได้รับจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานความร่วมมือ วงเงินงบประมาณ รวมทั้งสิ้น ๒,๒๘๑ ล้านบาท ซึ่งได้มีการดำเนินงานกิจกรรมความร่วมมือหลากหลายมิติ และในทุกภูมิภาค ในสาขาที่ไทยมีความเชี่ยวชาญ อาทิ การเกษตร สาธารณสุข การศึกษา สิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยการสนับสนุนโครงการพัฒนา การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญไทยและอาสาสมัครไปปฏิบัติงานในประเทศต่าง ๆ การสนับสนุนทุนศึกษา ฝึกอบรม/ดูงาน ในประเทศไทย การสนับสนุนหน่วยงานไทยในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือกับประเทศคู่ร่วมมือ ในด้านวิชาการ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีประเทศเพื่อนบ้านเป็นกลุ่มเป้าหมายลำดับความสำคัญสูงสุด รวมถึงประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แอฟริกา และกลุ่มลาตินอเมริกา

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้มอบหมายให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ เป็นหน่วยประสานงานหลัก สาขาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในกรอบความร่วมมือทั้งในอนุภูมิภาคและภูมิภาค เช่น ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (Greater Mekong Sub-region: GMS) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี – เจ้าพระยา – แม่โขง (The Ayeyawady – Chao Phraya – Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) และความร่วมมือแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT – GT) เป็นต้น

ในขณะที่บทบาทและภารกิจเพิ่มมากขึ้น งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพิ่มขึ้นทุกปี และการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ จะต้องมีการเจรจา/ตกลงกับประเทศคู่ร่วมมือ จะต้องลงนามในเอกสารข้อตกลงแผนงาน/โครงการ จะต้องทำสัญญากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการบริหารจัดการงบประมาณ โดยการดำเนินงานดังกล่าว มีผลผูกพันทางกฎหมาย ทั้งในระดับรัฐบาลกับรัฐบาล ระดับส่วนราชการด้วยกัน และระดับส่วนราชการกับประชาชน แต่การที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศไม่มีฐานะเป็นกรม และไม่มีสภาพนิติบุคคล ทำให้การบริหารราชการและการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการทำนิติกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่มีความคล่องตัว และข้าราชการขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าหมายทางยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการภาครัฐที่สำคัญ

การขอจัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลภาพรวมนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการใช้ความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายต่างประเทศ ทั้งในกรอบทวิภาคี พหุภาคี และกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคต่างๆ โดยมีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการภาครัฐที่สำคัญ ดังนี้

๑. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของประเทศในภูมิภาค ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความมั่นคงของไทย โดยเฉพาะเมื่อประเทศในภูมิภาคกำลังจะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี๒๕๕๘ ซึ่งหากระดับการพัฒนาของประเทศในภูมิภาคดีขึ้น ย่อมส่งผลให้ปัญหาข้ามชาติต่างๆ เช่น แรงงานข้ามชาติผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ ยาเสพติด ที่คุกคามความมั่นคงของไทยลดลง ในขณะเดียวกัน จะเป็นการเพิ่มโอกาสการค้าการลงทุนของไทยให้มากขึ้นด้วย

๒. เพื่อเผยแพร่หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประเทศกำลังพัฒนา และด้อยพัฒนาต่างๆ ในการนำแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในประเทศต่างๆ

๓. การให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเป็นเครื่องมือทางการทูต ที่จะบุกเบิก และส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ โดยการสร้างทัศนคติที่ดี ความไว้วางใจ ความรู้สึกผูกพันในระดับประชาชน และความคุ้นเคยกับแนวคิด แนวปฏิบัติ รวมถึงเทคโนโลยีของไทย ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญของการเพิ่มพูนความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมต่อไป

๔. การที่ไทยมีหน่วยงานกลางกำกับดูแลภาพรวมด้านความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศอย่างเป็นระบบและครอบคลุม จะสะท้อนความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมสถานะของไทยให้เป็นประเทศผู้ให้ที่มีนโยบายก้าวหน้า พร้อมจะมีบทบาทในเวทีโลกที่จะส่งเสริมความเชื่อมั่นในศักยภาพของไทยต่อรัฐบาลและภาคธุรกิจต่างๆ ทั่วโลกด้วย

๕. การจัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ จะทำให้ข้าราชการของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ*

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ

ประเทศไทยนับว่ามีความพร้อมในทางวิชาการในหลายสาขาจากการที่ได้สั่งสมองค์ความรู้ที่ได้จากการได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการมาก่อน รวมทั้งองค์ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในการพัฒนาของไทยมาหลายทศวรรษ

ความรู้และประสบการณ์ของไทยจะเป็นประโยชน์กับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ในการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจากการรวบรวมความรู้ในสาขาต่าง ๆ ที่ไทยมีความพร้อมในการที่จะถ่ายทอดแลกเปลี่ยนกับประเทศต่าง ๆ มีประมาณ ๑,๐๑๗ สาขา และหน่วยงานทางวิชาการและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่พร้อมจะดำเนินงานความร่วมมือในระดับนานาชาติ

การขยายบทบาทความร่วมมือทางวิชาการของไทยจะมีส่วนอย่างสำคัญในการเชื่อมโยงกับการเสริมต่อความร่วมมือทางด้านอื่น ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาค

ทั้งนี้ การดำเนินการต้องมีการพัฒนา / ส่งต่อองค์ความรู้ในหน่วยงานของไทยให้เป็นระบบ รวมทั้งการเสริมสร้างให้หน่วยงาน/สถาบัน/บุคลากรไทย ให้มีขีดความสามารถและความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นมืออาชีพมากขึ้นต้องมีการส่งเสริมการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย : เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ ศักยภาพ และองค์ความรู้ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยและภูมิภาค

มาตรการ/แผนงาน

๑. ส่งเสริมการจัดการความรู้ที่ไทยมีความเชี่ยวชาญให้เป็นระบบ
๒. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในการถ่ายทอดความรู้
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็ง/สมรรถนะของหน่วยงานในการดำเนินงานความร่วมมืออย่างจริงจัง และต่อเนื่อง
๔. เผยแพร่องค์ความรู้ของไทยเป็นที่ประจักษ์ในเครือข่ายชุมชนวิชาการระหว่างประเทศ
๕. การขยายความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ผลลัพธ์หลักที่ต้องการ

- มีฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ หลักสูตร และสถาบันของไทยในสาขาสำคัญที่ไทยมีศักยภาพ
- บุคลากรและหน่วยงานไทยมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานโครงการความร่วมมือ
- มีคู่มือการปฏิบัติงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาให้แก่ผู้เชี่ยวชาญของไทย
- มีการจัดทำเอกสารแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง วิสาหกิจชุมชน การสาธารณสุข และการลดความยากจน เพื่อเผยแพร่ให้ประเทศผู้ให้และประเทศคู่ร่วมมือ
- การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเพื่อพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ไทยมีฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญและสถาบันในสาขาที่มีศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
๒. สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศมีคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายนอก
๓. จำนวนผู้รับทุนศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงานจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี
๔. มีการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ อาทิ จัด road show การจัดทำเอกสารวิชาการในหัวข้อต่าง ๆ เผยแพร่ และผ่านสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับศักยภาพในการให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือเพื่อพัฒนาของไทยอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : บูรณาการยุทธศาสตร์และนโยบายเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ชัดเจน

การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศของไทยยังกระจัดกระจายทั้งในเรื่องของกิจกรรมและทิศทาง จึงทำให้การให้ความร่วมมือของไทยไม่อาจตอบสนองในเชิงประสิทธิผลรวมทั้งไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการของประเทศคู่ร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทย จะทำให้การให้ความร่วมมือของไทยมีเอกภาพและตอบสนองในทิศทางเชิงนโยบายและในเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ประสานการทำงานร่วมกันมากกว่าต่างคนต่างทำ ในขณะเดียวกัน ก็สามารถจัดการทรัพยากรให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งต้องมีการประเมินผลนโยบายและยุทธศาสตร์ด้วย

เป้าหมาย : เพื่อให้มีทิศทางการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาอย่างเป็นเอกภาพ โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและเป้าหมายร่วมกัน

มาตรการ/แผนงาน

๑. แผนงานการบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
๒. แผนงานการพัฒนาาระบบการติดตามประเมินผลแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
๓. เสริมสร้างเครือข่ายและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ดำเนินงานความร่วมมือ

ผลลัพธ์หลักที่ต้องการ

- มีกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสำหรับใช้ในการอ้างอิง
- การจัดทำกรอบความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในภูมิภาค / อนุภูมิภาค
- มีกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อพัฒนารายประเทศและรายสาขา การจัดทำแผนความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทยกับประเทศกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ
- มีการจัดทำแผนงานด้านการติดตามประเมินผลความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
- มีระบบการประสานเครือข่าย แลกเปลี่ยนข้อมูลและปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและสถาบันการศึกษา ระหว่างประเทศ อาทิ Mekong Institute (MI) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (ITD)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ไทยมีกรอบ/นโยบาย/ยุทธศาสตร์ และแผนงานความร่วมมือเพื่อพัฒนากับกลุ่มประเทศเป้าหมายที่สำคัญ
๒. มีการกำหนดแผนงานและแผนปฏิบัติการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทยรายประเทศเป้าหมายอย่างบูรณาการ
๓. มีการติดตามผลความร่วมมือเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ และประเมินผลยุทธศาสตร์และแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทยในช่วงกลางของแผนและเมื่อสิ้นสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาระบบการบริหารงานความร่วมมือที่เป็นระบบ

การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทยกำลังเข้าสู่มาตรฐานสากลทั้งวิธีการดำเนินงานและการจัดการ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงการดำเนินงานในด้านความพร้อมของบุคลากรให้มีขีดความสามารถที่จะทำงานความร่วมมือระดับระหว่างประเทศ การปรับปรุงมาตรฐานและการปฏิบัติงานทั้งระบบฐานข้อมูล กฎ ระเบียบ และวิธีงบประมาณ ซึ่งรวมถึงการที่ภาครัฐจะเอื้ออำนวยให้ภาคเอกชนสามารถทำกิจกรรม CSR (Corporate Social Responsibility) เพื่อตอบสนองนโยบายส่งเสริมการลงทุน ในต่างประเทศของรัฐบาล นอกจากนี้ การบริหารงานยังครอบคลุมในเรื่องการจัดการ การติดตามและการประเมินผลอย่างมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าหมาย : เพื่อให้มีกระบวนการทำงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลค่องตัว รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของประเทศคู่ร่วมมือ

มาตรการ/แผนงาน

๑. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ วิธีการงบประมาณและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม และเอื้อต่อการดำเนินงาน
๒. พัฒนาระบบฐานข้อมูลความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งหมด
๓. เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างประเทศ (International management)
(๓.๑ โครงการพัฒนาศักยภาพ / สมรรถนะบุคลากร หน่วยงาน / สถาบัน / ทีมเจรจาความร่วมมือระหว่างประเทศ)

ผลลัพธ์หลักที่ต้องการ

- กฎ ระเบียบ วิธีการงบประมาณและระเบียบที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
- มีแผนพัฒนาบุคลากร และคู่มือเป็นแนวทางปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีระบบฐานข้อมูลความร่วมมือกับต่างประเทศที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้
- บุคลากรของหน่วยงานไทยมีขีดความสามารถในการบริหารงานความร่วมมือในระดับสากล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. มีแผนพัฒนาบุคลากรของ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทย เพื่อให้สามารถดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง
๒. มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และคู่มือการปฏิบัติงานให้ทันสมัยตามความเหมาะสม
๓. มีระบบฐานข้อมูลความร่วมมือกับต่างประเทศที่เป็นปัจจุบัน
๔. การบริหารงานความร่วมมือมีรูปแบบวิธีการตามแบบมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ขยายความร่วมมือแบบหุ้นส่วน และความร่วมมือไตรภาคี เชิงรุก

การที่ประเทศไทยได้รับการยอมรับในเชิงวิชาการที่มีความพร้อมต่อการขยายผลไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ทำให้ประเทศผู้ให้และแหล่งความช่วยเหลือต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับประเทศไทยในการร่วมมือกันที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ทั้งในรูปแบบความร่วมมือแบบหุ้นส่วนและความร่วมมือแบบไตรภาคี

ปัจจุบันมีแหล่งผู้ให้ที่ได้ร่วมมือกับไทยในการดำเนินงานความร่วมมือแบบไตรภาคีที่ให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านของไทยและบางประเทศในภูมิภาคอื่น และยังมีโอกาสอีกมากในการขยายตัวไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ที่มีความสนใจในการเรียนรู้ประสบการณ์จากไทยที่เป็นตัวแบบของเอเชีย อย่างไรก็ตาม ไทยจำเป็นต้องดำเนินการเชิงรุก เพื่อช่วยขยายบทบาทไปในภูมิภาคอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

เป้าหมาย : เพื่อขยายโอกาสที่จะร่วมมือกับหุ้นส่วนคู่ร่วมมือ ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของแหล่งผู้ให้และประเทศคู่ร่วมมือ ขยายบทบาทประเทศไทยในด้านความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาไปยังภูมิภาคต่าง ๆ

มาตรการ/แผนงาน

๑. กำหนดกรอบทิศทางเชิงนโยบายในการขยายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
๒. เพิ่มบทบาทของไทยให้มีความแข็งแกร่งในการมีส่วนร่วม และนำเสนอ / เผยแพร่ศักยภาพของไทยในเวทีความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
๓. ประมวลและวิเคราะห์องค์ความรู้ บทเรียน และประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
๔. ศึกษาและพัฒนาแนวทาง รูปแบบ กรอบความร่วมมือหุ้นส่วนใหม่ ๆ รวมถึงความร่วมมือที่เป็นสาขาที่เป็นประเด็นสำคัญในระดับภูมิภาค/โลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคอุบัติใหม่ และเรื่องอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
๕. จัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือหุ้นส่วน
๖. การขยายความร่วมมือหุ้นส่วนกับแหล่งผู้ให้ที่สำคัญ

ผลลัพธ์หลักที่ต้องการ

- มีกรอบความร่วมมือหุ้นส่วน เพื่อใช้เป็นแนวทางขยายความร่วมมือกับแหล่งผู้ให้
- การพัฒนาแผนงานความร่วมมือหุ้นส่วนในลักษณะ Programme-based
- การจัดทำกรอบความร่วมมือไตรภาคีในประเทศที่สาม
- มีฐานข้อมูล (Knowledge Hub) ด้านการเกษตร และสาธารณสุข
- ความร่วมมือไตรภาคีมีการขยายไปยังภูมิภาคอื่น ๆ มากขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ไทยมีกรอบความร่วมมือหุ้นส่วน/ไตรภาคีสำหรับการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับแหล่งความร่วมมือที่สำคัญ
๒. มีการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในลักษณะหุ้นส่วน/ไตรภาคีเพิ่มขึ้น
๓. มีประเทศ/องค์การระหว่างประเทศเป็นคู่ร่วมมือกับไทยเพิ่มขึ้นทุกปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา สนับสนุนการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ นับว่าเป็นวาระสำคัญที่ต้องมีการขับเคลื่อนร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อให้การรวมกลุ่มมีประสิทธิภาพ และจากการที่ไทยมียุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ซึ่งมี ๘ ยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าและบริการ การค้าและการลงทุน
- (๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม
- (๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์
- (๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (๕) การพัฒนากฎหมาย กฎและระเบียบ
- (๖) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน
- (๗) การเสริมสร้างความมั่นคง

(๘) การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสของอาเซียน ดังนั้น หน่วยงานต่าง ๆ จึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวด้วยการสนับสนุนและเสริมสร้างความพร้อมให้กับประเทศที่ยังขาดความพร้อม โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่อาจจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงและเสริมสร้างขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการรวมตัวและลดข้อติดขัดที่จะเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนให้มากที่สุด

การให้ความร่วมมือดังกล่าวของไทยย่อมมีความเชื่อมโยงกับการขยายโอกาสและการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจกับประเทศอาเซียนอื่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งภาคเอกชนของไทยมีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมาย : เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถระดับ สร้างความพร้อม เพื่อให้การรวมกลุ่ม
มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกันต่อประเทศไทยและประเทศสมาชิก

มาตรการ/แผนงาน

๑. เสริมสร้าง/สนับสนุนการมีส่วนร่วมในเวทีเจรจาความร่วมมืออาเซียน
เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศที่ส่งเสริม / เป็นฐานการพัฒนาไปสู่
การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน
๒. พัฒนาขีดความสามารถของประเทศสมาชิก รวมถึงขีดความสามารถ
ในการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน
ในอาเซียน เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมไปสู่การรวมตัว
เป็นประชาคมอาเซียน
๓. การจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเพื่อนำไปสู่
การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลลัพธ์หลักที่ต้องการ

- การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในการรวมกลุ่ม
ประชาคมอาเซียน ๒๕๕๕-๒๕๕๙
- มีกรอบ/แนวทางการดำเนินงานความร่วมมือรายสาขาภายใต้ประชาคม
อาเซียน
- การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียนในสาขาสำคัญ
ที่มีความพร้อมในการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ไทยมีกรอบ/แผนงานความร่วมมือเพื่อพัฒนากับประเทศสมาชิกอาเซียน
๒. สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ/หน่วยงานไทยมี
โครงการ/กิจกรรม/หลักสูตร เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของ
ประเทศสมาชิกเพิ่มขึ้นทุกปี

แนวดำเนินการตามยุทธศาสตร์

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศเป็นหน่วยงานหลักในการประสานการดำเนินงาน
ร่วมกับหน่วยงาน กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามสาขาความร่วมมือที่ให้ความร่วมมือแก่ต่างประเทศ
โดยจะเป็นการดำเนินการในลักษณะของการบูรณาการยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติ
การร่วมกัน

การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ของ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖
(เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ – กันยายน ๒๕๕๖)*

๑. สรุปภาพรวมผลการดำเนินงานของ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ

ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๖ (เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ – กันยายน ๒๕๕๖) สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ดำเนินการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศคู่ร่วมมือต่างๆ โดยยังคงเน้นการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาแก่ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคต่าง ๆ อันเป็นการส่งเสริมความร่วมมือด้านการต่างประเทศของไทย โดยผ่านโครงการความร่วมมือ ทักษะศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงาน การส่งผู้เชี่ยวชาญและอาสาสมัครไทยไปปฏิบัติงาน และการจัดส่งวัสดุอุปกรณ์ ไปยังประเทศกำลังพัฒนาที่มีความร่วมมือกับไทย โดยยึดถือหลักการ การให้ความร่วมมือตามแนวทาง Aid Effectiveness ของ OECD โดยเฉพาะประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศคู่ร่วมมือ การเสริมสร้างความเป็นเจ้าของเพื่อให้ผลต่อการพัฒนาแบบยั่งยืน

การให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาข้างต้นเป็นไปตามนโยบายด้านการต่างประเทศของรัฐบาล อาทิ การเร่งส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในอาเซียน การกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศกลุ่มประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๑ ในประเด็นการสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. บทสรุปผลการดำเนินงานของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ

ความร่วมมือทวิภาคี

๑) ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศในภูมิภาคมีความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์อย่างมากต่อประเทศไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านของไทย ซึ่งเป็นประเทศเป้าหมายหลักของงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ดำเนินการเพื่อกระชับความสัมพันธ์และส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานภาครัฐและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศเพื่อนบ้าน นำมาซึ่งการลดช่องว่างของการพัฒนา ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่การรวมตัวของประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ทั้งนี้การให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนา นอกจากความร่วมมือในระดับทวิภาคี ยังมีกรอบความร่วมมือในภูมิภาคและอนุภูมิภาค เช่น ACMECS GMS IMT – GT ดังนี้

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ลาว ประกอบด้วย โครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนา จำนวนทั้งสิ้น ๓๑ โครงการ เป็นโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาต่อเนื่อง ประกอบด้วย

โครงการ ด้านการเกษตร ศึกษา และสาธารณสุข และอื่นๆ จำนวน ๒๑ โครงการ
โครงการภายใต้แผนงานความร่วมมือด้านการศึกษา ๑ แผนงาน จำนวน ๑๐ โครงการ (ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย จำนวน ๖ โครงการ และ ความร่วมมือระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๔ โครงการ)

การให้ทุนตามแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ประจำปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๖ (ทุนศึกษาในสาขาต่างๆ จำนวน ๓๗ ทุน ทุนฝึกอบรม/ดูงาน จำนวน ๒๒ หลักสูตร ๑๘๐ ทุน และ ทุนศึกษาต่อเนื่อง ๑๔๙ ทุน)

กัมพูชา ประกอบด้วยแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘

การให้ทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโท ปีละ ๑๕ ทุน

การจัดฝึกอบรม/ดูงาน ปีละ ๑๕ หลักสูตร

โครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนา (ต่อเนื่อง) รวม ๖ โครงการ

ตามมติที่ประชุมความร่วมมือทางวิชาการไทย-กัมพูชา ครั้งที่ ๑๒ ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๒ มกราคม ๒๕๕๖

เมียนมาร์ ประกอบด้วย แผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระยะ ๓ ปี

ทุนศึกษา และทุนฝึกอบรมระยะสั้น ประจำปี ๒๕๕๖

โครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนา (ต่อเนื่อง) รวม ๕ โครงการ

แผนงานความร่วมมือระยะ ๓ ปี รวม ๒ แผนงาน

แผนงานด้านอื่นๆ อีก ๓ แผนงาน

ตามมติที่ประชุมความร่วมมือทางวิชาการไทย-เมียนมาร์ ครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เวียดนาม ประกอบด้วย

แผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แผนงานความร่วมมือทางวิชาการไทย-เวียดนาม ในลักษณะหุ้นส่วน (cost-sharing) ระยะ ๓ ปี (๒๕๕๓-๒๕๕๖) จำนวน ๒ โครงการ (โครงการ ด้านการศึกษาและด้านการเกษตรและประมง) และความร่วมมือด้านสาธารณสุข

ติมอร์-เลสเต ได้แก่

๑) การจัดศึกษาดูงานด้านการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่และเกษตรกร ติมอร์-เลสเต จำนวน ๑๐ คน ภายใต้โครงการจัดตั้งหมู่บ้านต้นแบบตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่เมืองเฮร่า ติมอร์-เลสเต

๒) การให้ทุนแก่เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศติมอร์-เลสเต จำนวน ๕ คน มาเข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตร Knowledge of Diplomacy ณ สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ

อินโดนีเซีย คือ

การประชุมหารือกับ Directorate of Technical Cooperation กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซีย เพื่อจัดทำแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในระดับทวิภาคี และระดับไตรภาคี ระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ระยะ ๓ ปี (๒๕๕๖-๒๕๕๘) ใน ๕ สาขาความร่วมมือ ได้แก่ การเกษตร ประมง การศึกษา อุตสาหกรรม/SMEs และพลังงานทางเลือก

การจัดศึกษาตุ้งงานการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๑๘-๑๙ พ.ย. ๕๖

มาเลเซีย

คือ การประชุมความร่วมมือทางวิชาการไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ ๖ ที่ฝ่ายมาเลเซียเป็นเจ้าภาพจัด ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ พ.ย. ๕๖ ณ เมืองปุตราจายา โดยได้ตกลงที่จะแลกเปลี่ยนความร่วมมือระดับทวิภาคีอย่างเท่าเทียมกัน ใน ๔ สาขา ได้แก่

- การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
- การเกษตร
- การศึกษา
- การท่องเที่ยว

การริเริ่มความร่วมมือระดับไตรภาคีเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (กัมพูชา ลาว และ เมียนมาร์) และติมอร์-เลสเต ในสาขาที่ทั้งสองประเทศ มีศักยภาพร่วมกัน เช่น SMEs on Tourism เป็นต้น

สิงคโปร์

การให้ความร่วมมือไตรภาคีกับสิงคโปร์เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและติมอร์-เลสเต (ประเทศผู้สังเกตการณ์) ได้แก่

๑. การส่งวิทยากรไทยไปร่วมบรรยายในหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดโดยสิงคโปร์
รวม ๓ หลักสูตร

๒. การจัดหลักสูตรฝึกอบรมในประเทศไทยโดยเชิญวิทยากรจากสิงคโปร์มาร่วมบรรยาย
รวม ๒ หลักสูตร

ความร่วมมือทางวิชาการภายใต้กรอบอนุภูมิภาค โดยการดำเนินกิจกรรมในสาขา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายใต้กรอบต่างๆ ประกอบด้วย

๑. Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy (ACMECS)

คือ แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระยะ ๒ ปี (๒๕๕๔ - ๒๕๕๕) ในสาขาการเกษตร อุตสาหกรรมและพลังงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข และการเชื่อมโยง เส้นทางคมนาคม ทักษะการระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โครงการส่งเสริมความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

๒. Greater Mekong Sub-region Economic Cooperation Program (GMS)

คือ กิจกรรมเกี่ยวกับ ๑) สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อาทิ การประชุมคณะทำงาน สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การประชุมระดับรัฐมนตรีของแผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) ครั้งที่ ๑๘ และ ๒) สถาบันลุ่มน้ำโขง อาทิ การประชุม MI Steering Committee Meeting และ MI Council Meeting และการสนับสนุน งบประมาณให้แก่สถาบันลุ่มน้ำโขง

๓. กรอบอนุภูมิภาค Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle (IMT-GT)

อาทิ ๑) การจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่ม IMT - GT การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ครั้งที่ ๑๙ การประชุมระดับรัฐมนตรีและ ผู้ว่าราชการจังหวัด ครั้งที่ ๙ และการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑๘ การประชุม IMT-GT Focus Group และการจัดสัมมนาแก่ผู้แทนจากประเทศสมาชิก IMT-GT จำนวน ๓๐ คน ณ ประเทศไทย

๒) ภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก เอเชียกลางและตะวันออกกลาง

ภูมิภาค ได้แก่

๑) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ไทย-ภูฏาน (๒๕๕๓-๒๕๕๖)

๒) โครงการ Capacity Development of the College of Natural Resources (CNR)

๓) โครงการความร่วมมือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔) โครงการศึกษาตามคำขอ

๕) โครงการอาสาสมัครเพื่อนไทย

๖) ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติงาน ณ ประเทศภูฏาน

๗) การประชุมแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาไทย-ภูฏาน

มัลดีฟส์ ได้แก่

- ๑) โครงการความร่วมมือด้านการปลูกพืชไร่ดิน
- ๒) การฝึกอบรมหลักสูตร Advance Workshop: Diplomatic Skills for Official and Business Applications

อินเดีย/เนปาล ได้แก่

โครงการศึกษาทางไกลสู่แดนพุทธภูมิเฉลิมพระเกียรติที่วัดไทย ในประเทศอินเดีย และเนปาล

บังกลาเทศ

ทุนศึกษาระดับปริญญาโท แก่เจ้าหน้าที่จากบังกลาเทศ จำนวน ๒ ราย
โครงการช่วยเหลือจัดทำและบริจจาคษาเทียมหรือให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์
ที่จำเป็นแก่ผู้ประสบเหตุการณ์ตึกถล่ม

จีน

การสนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนดูงาน การวิจัยและการพัฒนาร่วม ตามผลการประชุม
คณะกรรมการร่วมระดับรัฐมนตรีว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (คกร.) ไทย-จีน ครั้งที่ ๑๙
และ ๒๐

มองโกเลีย

คือ การให้ทุนศึกษาระดับปริญญาโท สาขา Diplomacy สาขา Nursing สาขา Public Health
และสาขา Dermatology รวม ๖ ทุน ภายใต้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างไทย-มองโกเลีย
ระยะ ๒ ปี (๒๕๕๕-๒๕๕๖)

ประเทศเครือรัฐเอกราช (CIS) ได้แก่

การจัดฝึกอบรมด้านต่างๆ ให้แก่ประเทศ Uzbekistan, Turkmenistan, Kazakhstan,
Kyrgyz, Tajikistan

ความร่วมมือทางวิชาการภายใต้กรอบอนุภูมิภาค

BIMSTEC การจัดฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีการผลิตพันธุ์ไม้น้ำแก่เจ้าหน้าที่จากประเทศ
ในกลุ่ม BIMSTEC

CICA (Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia) คือ
การจัดฝึกอบรม หลักสูตร International Narcotics Law Enforcement แก่ประเทศสมาชิก CICA

๓) ภูมิภาคลาตินอเมริกา แคริบเบียน และแปซิฟิก

อาร์เจนตินา ได้แก่

การจัดประชุมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทย - อาร์เจนตินา ครั้งที่ ๓
การปรับปรุงแผนงานความร่วมมือทางวิชาการปี ๒๕๕๖

การส่งคณะผู้แทนไปจัดทำแผนงานไตรภาคี ไทย - อาร์เจนตินา - ลาว

การปรับปรุงแผนงาน ๓ ปี (๒๕๕๖ - ๒๕๕๘) ของโครงการพัฒนาศักยภาพ
ด้านนิติ-วิทยาศาสตร์ และการจัดการดูงานและฝึกอบรมด้านต่างๆ

เปรู ได้แก่

การส่งผู้เชี่ยวชาญไปปฏิบัติงานที่เปรู การสำรวจความต้องการของฝ่ายไทย ในสาขาที่
ประสงค์จะแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางวิชาการกับเปรู

การปรับปรุงแผนงานปี ๒๕๕๖ การจัดการอบรม/ดูงาน และสัมมนาต่างๆ

บราซิล ได้แก่

การปรับปรุงร่างแนวทางการจัดทำแผนงานความร่วมมือทางวิชาการทวิภาคี และ
ไตรภาคี และการสำรวจแนวทาง/กิจกรรมภายใต้แผนงานไตรภาคีระหว่างไทย - บราซิล

หมู่เกาะแปซิฟิก คือ

การจัดฝึกอบรมหลักสูตร Knowledge of Diplomacy ให้แก่เจ้าหน้าที่กระทรวง
การต่างประเทศจากหมู่เกาะแปซิฟิกใต้ ได้แก่ ซามัว หมู่เกาะโซโลมอน ฟิจิ ตูวาลู ไมโครนีเชีย และนิวเอี
ตามผลการประชุม Pacific Islands Forum (PIF)'s Post Forum Dialogue (PDF)

ความร่วมมือทางวิชาการภายใต้กรอบอนุภูมิภาค

FEALAC การเตรียมการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการปราบปรามยาเสพติดของ
ประเทศในกลุ่ม FEALAC ครั้งที่ ๓

๔) ภูมิภาคแอฟริกา

กลุ่มประเทศแอฟริกาตอนใต้ ได้แก่

ทุนศึกษาระดับปริญญาตรี/โท/เอก แก่กลุ่มประเทศแอฟริกาตอนใต้

การจัดดูงานโครงการบัวแก้วสัมพันธ์ ประจำปี ๒๕๕๖

โครงการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบและส่งเสริมตลาดใหม่ในแอฟริกา (Focus Group)

เคนยา

ทุนศึกษาระดับปริญญาโทรวม ๑๐ ทุน ใน ๗ สาขาแก่เจ้าหน้าที่เคนยา

สวาซิแลนด์

การจัดฝึกอบรมเลี้ยงปลานิลและทุนศึกษาปริญญาโทแก่เจ้าหน้าที่สวาซิแลนด์

มาดากัสการ์ ได้แก่

การส่งผู้เชี่ยวชาญไปฝึกอบรมด้านเจียระไนพลอย และติดตั้งโต๊ะเจียระไนพลอยพร้อมอุปกรณ์ให้แก่มหาวิทยาลัยอันตานานาริโว สาธารณรัฐมาดากัสการ์

คณะผู้แทนไทยเดินทางไปติดตามผลการฝึกอบรมพร้อมร่วมพิธีปิดหลักสูตร/มอบประกาศนียบัตรดังกล่าว

อียิปต์ ได้แก่

การจัดทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอียิปต์และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

การจัดทำบันทึกความเข้าใจ ระหว่าง Egyptian Fund for Technical Cooperation with Africa กับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ว่าด้วยความร่วมมือไตรภาคี เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศอื่นๆ ในแอฟริกา

เซเนกัล ได้แก่

โครงการจัดตั้งโรงเพาะพันธุ์ปลานิล โครงการหมู่บ้านนาร่องด้านมาลาเรีย โครงการจัดตั้งโรงงานผลิตชาเทียมในเซเนกัล

หลักสูตรศึกษาระดับปริญญาโท นานาชาติ (Thai International Postgraduate Program: TIPP) สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้อนุมัติการให้ทุนศึกษาประจำปี ๒๕๕๖ รวม ๒ หลักสูตร จำนวน ๔ ทุน และติดตามดูแลผู้รับทุนต่อเนื่อง (ผู้รับทุนศึกษาประจำปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕) ที่เข้ารับการศึกษาหลักสูตรต่างๆ ในประเทศไทย

หลักสูตรฝึกอบรมนานาชาติ (Annual International Training Courses: AITC) สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศได้จัดหลักสูตรฝึกอบรม AITC รวม ๑๙ หลักสูตร จำนวน ๓๐๕ ทุน (เฉลี่ยเกินกว่า ๕๐ ประเทศ) มาเข้ารับการอบรมหลักสูตรต่างๆ ในประเทศไทย

ความร่วมมือด้านอาสาสมัครไทย (Friend from Thailand – FFT) โดย

ภูฏาน มีอาสาสมัครไทย จำนวน ๕ คน ปฏิบัติงานในสาขา Furniture Making และ Computer Hardware and Network, Audio, Visual Editor, Architect, Hotel Architect, Civil Engineer, Landscape Architect, House Economist และ Animal Nutritionist

เวียดนาม มีอาสาสมัครไทย จำนวน ๒ คน เป็นผู้ช่วยสอนภาษาไทย

เมียนมาร์ มีอาสาสมัครไทย จำนวน ๔ คน สอนภาษาไทย

กัมพูชา มีอาสาสมัครไทย จำนวน ๑ คน สอนภาษาไทย

ความร่วมมือกับหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา (ทวิภาคี/ไตรภาคี)

สำนักเลขาธิการแผนโคลัมโบ (CPS) คือ การประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาแผนโคลัมโบ ครั้งที่ ๔๓ โดยไทยสนับสนุนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมหลักสูตรด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประเทศสมาชิก จำนวน ๑ หลักสูตร ในปี ๒๕๕๖ และได้ให้ทุนฝึกอบรมหลักสูตรสาขาต่างๆ ในปี ๒๕๕๖ แก่ประเทศสมาชิก CPS

UNDP คือ การจัดหลักสูตรฝึกอบรมไตรภาคีร่วมกับองค์การระหว่างประเทศ (UNDP) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการภายใต้ Annual Work Plan (AWP) ปี ๒๐๑๒ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้าน Universal Health Coverage and HIV/AIDS ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ๔ ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เมียนมาร์ และกัมพูชา

UNFPA คือ โครงการ South to South Cooperation ตามแผนปฏิบัติงานวงจรที่ ๑๐ (The ๑๐th Country Programme Action Plan ๒๐๑๒-๒๐๑๖) ซึ่งมีกิจกรรมตามแผนงาน ๒๐๑๒ ดังนี้

๑. งานศึกษาวิจัย ได้แก่

๑) การว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญให้ทำการศึกษาในหัวข้อ Strategic Review : Effective and Relevant Functions of National Focal Points for Thailand as an Effective Global Partner

๒) การว่าจ้างอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ ให้จัดทำ Comparative Review on Policies, Strategies and Management of the International Cooperation Programme in the Selected Current and Former Middle Income Countries (MICS)

๒. งานความร่วมมือไตรภาคี

แผนงาน Support Thailand on Development of Multilateral Cooperation โดยมีโครงการภายใต้แผนงาน คือ โครงการความร่วมมือไตรภาคีไทย – UNFPA – ภูฏาน โดย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และ UNFPA ร่วมกันออกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมหลักสูตร Neonatal Care and Advanced Midwifery for Comprehensive EMoNCs ให้แก่บุคลากรทางด้านสาธารณสุขระดับผู้ช่วยพยาบาล จำนวน ๒๑ คน

สหรัฐฯ

ความร่วมมือทวิภาคี ได้แก่ การสนับสนุน/อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานโครงการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การต่อต้านการค้ามนุษย์และการสนับสนุน/อำนวยความสะดวกแก่สถาบัน ILEA

ความร่วมมือไตรภาคี ได้แก่ การจัดทำความตกลง TICA – USAID Memorandum of Understanding on Trilateral Cooperation เพื่อขยายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน และการหารือกับสำนักงาน USAID เพื่อพัฒนาโครงการไตรภาคีที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พม่า

เยอรมนี

ความร่วมมือทวิภาคี ได้แก่ โครงการด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้กรอบ International Climate Protection Initiative ของกระทรวงสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ธรรมชาติและความปลอดภัยนิวเคลียร์ของเยอรมัน (German Federal Ministry of Environment, Nature Conservation and Nuclear Safety: BMU) ร่วมกับหน่วยงานดำเนินโครงการของไทย (Implementing Agency) ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรักษาสภาพแวดล้อมตามกรอบดังกล่าว

นอกจากนี้ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำหน้าที่สนับสนุนทางวิชาการ อำนวยความสะดวกการจัดตั้งสำนักงานโครงการและการอำนวยความสะดวกในการมาปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญสำหรับโครงการต่าง ๆ อีก ๘ โครงการ

ความร่วมมือไตรภาคี โดยการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนามในการดำเนินงานโครงการต่างๆ จำนวน ๕ โครงการ รวมทั้งการหารือความร่วมมือไตรภาคีกับประเทศชิลี และประเทศเปรู การประชุม Thai-German Trilateral Steering Committee และการจัดฝึกอบรมหลักสูตร Result-based Management แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ความร่วมมือไตรภาคีไทย-เยอรมัน

ความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียน (German Support of the ASEAN Initiative for Environmentally Sustainable Cities) ฝ่ายเยอรมันร่วมกับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนดำเนินโครงการระดับภูมิภาค โดยในส่วนของประเทศไทย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดตั้งสำนักงานโครงการ การอำนวยความสะดวกในการมาปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญสำหรับโครงการ จำนวน ๒ โครงการ

ฝรั่งเศส

ความร่วมมือทวิภาคี จำนวน ๕ โครงการ ซึ่งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ร่วมสมทบงบประมาณ

ความร่วมมือไตรภาคี

- ความร่วมมือกับฝรั่งเศส ได้แก่ โครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก
- ความร่วมมือกับสำนักงาน เพื่อการพัฒนาแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส (AFD) ได้แก่ โครงการรักษาและป้องกันโรคจุดขาวในกุ้งในประเทศโมซัมบิก

นิวยอร์กแลนด์ คือ

การประชุมหารือกับสถานเอกอัครราชทูตนิวยอร์กแลนด์ ประจำประเทศไทย เพื่อแสวงหาแนวทางในการร่วมกันให้การสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศในกลุ่มน้ำโขง (GMS)

นอร์เวย์ คือ

การยกร่าง/จัดส่ง concept paper ให้ฝ่ายนอร์เวย์พิจารณา ๓ ฉบับ และการหารือในหลักการการดำเนินงานโครงการ Maternal and Child Health Care in Myanmar

ญี่ปุ่น

๑. ความร่วมมือทวิภาคี (Bilateral Cooperation)

- ๑) โครงการความร่วมมือทางวิชาการ ประมาณ ๒๕ โครงการ
- ๒) โครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการวางแผนพัฒนา จำนวน ๑ โครงการ
- ๓) ผู้เชี่ยวชาญประเภทนอกโครงการ ปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานไทยในเฉพาะสาขา จำนวน ๕ คน
- ๔) การส่งอาสาสมัครญี่ปุ่นมาปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานไทย ปัจจุบันมีปีละ ประมาณ ๒๕ คน
- ๕) ทุนฝึกอบรม/ดูงาน ณ ญี่ปุ่น ปีละ ๕๐ ทุน

๒. ความร่วมมือไตรภาคี (Trilateral Cooperation) ประกอบด้วย

- ๑) การจัดหลักสูตรฝึกอบรมแก่ประเทศที่สาม
(Third Country Training Programme – TCTP)
- ๒) การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญไทยไปปฏิบัติงานในประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ (Third Country Expert Programme - TCEP)
- ๓) ความร่วมมือโครงการไตรภาคีไทย-ญี่ปุ่นให้แอฟริกา
- ๔) ความร่วมมือโครงการไตรภาคีไทย-ญี่ปุ่น-เมียนมาร์
- ๕) ความร่วมมือไตรภาคีไทย-ญี่ปุ่น-ปาเลสไตน์

๓. ความร่วมมืออื่นๆ ที่สำคัญ ดังนี้

- ๑) โครงการความร่วมมือทางวิชาการ ๒ โครงการ
- ๒) โครงการความช่วยเหลือให้เปล่า (Grant Aid) ๓ โครงการ

ความร่วมมือกับองค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศ

๑. องค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศ

ปัจจุบันมีจำนวน ๙ องค์การซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ และยังคงดำเนินกิจกรรมให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยภายใต้หลักเกณฑ์ การอำนวยความสะดวกพิเศษแก่องค์การเอกชนต่างประเทศที่เข้ามาดำเนินงานให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย ตาม มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๖ ได้แก่

- ๑) Asia Foundation
- ๒) Program for Appropriate Technology in Health (PATH)
- ๓) Rockefeller Foundation
- ๔) Christoffel-Blindenmission (CBM)
- ๕) Friedrich-Ebert-Stiftung (FES)
- ๖) Konrad Adenauer Stiftung (KAS)
- ๗) Stockholm Environment Institute (SEI)
- ๘) Norwegian Church Aid (NCA)
- ๙) Centro Internacional de Agricultura Tropical (CIAT)

ในหลักการสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศสนับสนุนงบประมาณสำหรับการ ขาดเงินได้และการยกเว้นอากรนำเข้าของใช้ส่วนตัว/ของใช้ในครัวเรือน แก่เจ้าหน้าที่ต่างชาติของ องค์การฯ ที่ปฏิบัติงานในประเทศไทย รวมทั้งการยกเว้นอากรนำเข้าวัสดุอุปกรณ์โครงการ/นอกโครงการ/ รถยนต์โครงการที่นำเข้ามาจากต่างประเทศขององค์กรเหล่านั้น โดยผลการดำเนินงาน คือ การขาดเงิน ได้บุคคลธรรมดาให้แก่ เจ้าหน้าที่ ๑๕ ราย ยกเว้น องค์การ PATH องค์การ NCA และองค์การ CIAT เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๘,๑๑๗,๘๒๑.๑๕ บาท

๒. มูลนิธิการศึกษาไทย – อเมริกัน (TUSEF)

มูลนิธิการศึกษาไทย-อเมริกา (Thailand – United States Educational Foundation:TUSEF) ตั้งขึ้นภายใต้ข้อตกลงของกระทรวงการต่างประเทศของไทยและสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นองค์กรที่เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศไทยและสหรัฐฯ ด้วยการแลกเปลี่ยน ทางวิชาการและการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรม บนพื้นฐานของความร่วมมือของ ทั้งสองประเทศ (Binationalism) โดยมีโครงการ/กิจกรรม ดังนี้

- (๑) การประชุมคณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาไทย- อเมริกัน (Regular Meeting) ปีละ ๔ ครั้ง และ Retreat ๑ ครั้งในปลายปี
- (๒) การอำนวยความสะดวกด้านสิทธิพิเศษแก่ผู้รับทุนฟูลไบรท์พร้อมผู้ติดตาม ได้แก่ การพำนักในประเทศไทย การตรวจลงตราเพื่อเดินทางกลับเข้าประเทศ และบัตรประจำตัว
- (๓) ประเภทของทุนการศึกษาในปัจจุบัน
 - ทุนสำหรับชาวไทย ปีละประมาณ ๓๐-๓๒ ทุน ประกอบด้วยทุนสำหรับการศึกษาคือในระดับปริญญาโท ทุนแลกเปลี่ยนผู้บริหาร/หัวหน้ากลุ่มสาระในสถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็ก/กลางในสหรัฐพัฒนา วิชาชีพและทุนสำหรับการเป็นผู้ช่วยสอนภาษาไทยสำหรับอาจารย์ภาษาอังกฤษ
 - ทุนสำหรับชาวสหรัฐฯ ปีละประมาณ ๓๐ ทุน ได้แก่ ทุนสำหรับการศึกษา/วิจัย สำหรับคนรุ่นหนุ่มสาว ทุนสอน/วิจัยสำหรับอาจารย์และนักวิจัยอาวุโส ทุนระยะสั้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ทุนสำหรับการเป็นผู้ช่วยสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมของไทย รวมทั้งทุนวิจัยสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาเอก/อาจารย์

สำหรับงบประมาณสนับสนุนมูลนิธิประจำปี รัฐบาลสหรัฐฯ ใช้งบประมาณจำนวน ๗๔๕,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ (๒๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท) ส่วนรัฐบาลไทยตามมติครม.เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้สนับสนุนงบประมาณโดยผ่าน สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ปีละ ๑๕ ล้านบาท ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ เป็นต้นไปจนถึงปัจจุบัน (ระหว่างปี ๒๕๓๒ - ๒๕๓๙ สนับสนุนปีละ ๒ ล้านบาท และเพิ่มเป็นปีละ ๕ ล้านบาท ระหว่างปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๐)

ความร่วมมือด้านอาสาสมัครต่างประเทศ

- การจัดประชุม/ปฐมนิเทศเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและอาสาสมัครอเมริกัน และพิธีส่งมอบอาสาสมัครและสาบานตนของอาสาสมัครอเมริกันรุ่นที่ ๑๒๕ ภายใต้โครงการ Teacher Collaboration and Community Service (TCCS) และโครงการ Youth in Development Project (YinD) ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่โรงแรมศรีอุทองแกรนด์ จ. สุพรรณบุรี ประกอบด้วยผู้แทนจาก Peace Corps

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

รวมทั้งสิ้น ๒๐๒ ราย

เพื่อให้มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม รวมทั้งระเบียบต่าง ๆ ของส่วนราชการไทย

- ค่าใช้จ่ายสมทบอาสาสมัครต่างประเทศในไทย จำนวน ๑๖๒ ราย เป็นเงิน ๑,๒๔๙,๔๒๕ บาท ตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ หรือ แหล่งความร่วมมือต่างๆ ได้แก่ Peace Corps, JICA และ KOICA ซึ่งงานด้านอาสาสมัครเป็นความร่วมมือเพื่อการพัฒนารูปแบบหนึ่ง โดยอาสาสมัครต่างประเทศร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆของไทย เพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการถ่ายทอดวิทยาการสาขาต่างๆ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในระดับประชาชนและระดับรากหญ้า ระหว่างอาสาสมัครและผู้ร่วมงานไทย อันจะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศคู่ร่วมมือต่อไป

ความช่วยเหลือด้านทุนจากรัฐบาลต่างประเทศ

ผู้รับทุนรัฐบาลต่างประเทศ เป็นการสร้างโอกาสให้แก่บุคลากรของไทยได้พัฒนาความรู้ความสามารถอันจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในอนาคต ผลการดำเนินงาน คือ บุคลากรไทยได้รับการพัฒนาในสาขาวิชาการต่าง ๆ และนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และเป็นการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรไทยกับสถาบันที่จัดฝึกอบรมรวมทั้งผู้รับทุนที่เข้าร่วมฝึกอบรมจากประเทศต่าง ๆ

ทุนจากรัฐบาลต่างประเทศในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๖(ตุลาคม ๒๕๕๕-กันยายน ๒๕๕๖) มีจำนวน ๑๙๗ ทุน โดย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสนับสนุนค่าเดินทางระหว่างประเทศ จำนวน ๘๘๗,๗๘๕ บาท ดังนี้

แหล่งทุน	หลักสูตรจัดสรร	ผู้สมัครขอรับทุน	ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ	ทุนที่ได้รับอนุมัติ
๑. ญี่ปุ่น	๕๙	๑๗๑	๙๖	๗๘
๒. อินเดีย	๕๓	๙๐	๔๐	๓๐
๓. สิงคโปร์	๒๙	๓๗	๓๘	๒๗
๔. อิสราเอล	๒๘	๔๑	๓๐	๒๓
๕. จีน	๒๙	๓๙	๓๑	๑๙
๖. CPS	๘	๑๗	๑๑	๘
๗. อียิปต์	๓	๖	๗	๗
๘. มาเลเซีย	๑๑	๒๖	๑๗	๕
๙. สวีเดน	๒	๑	๑	-
๑๐. UNDP	๒	๕	-	-
๑๑. สเปน	๑	-	-	-
๑๒. MI	๑	๖	๑	-
รวม	๒๒๖	๔๓๙	๒๗๒	๑๙๗

การดำเนินงานด้านการอำนวยความสะดวกพิเศษและพัสดุโครงการ

๑) การจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ภายใต้ภารกิจให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับต่างประเทศ เช่น การจัดซื้อคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์กีฬาให้ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดซื้อรถตู้, การจัดส่งอุปกรณ์ผลิตวัคซีน และหนังสือภาษาไทยให้แก่พม่า การจัดส่งเครื่องมือและอุปกรณ์ทำขาเทียมให้เซเนกัล ทั้งนี้การดำเนินงานปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เป็นเงินทั้งสิ้น ๗,๕๗๒,๕๘๙.๓๘ บาท

๒) การอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการการศุลกากรยกเว้นภาษีอากรนำเข้า และภาษีอื่นๆ เป็นการดำเนินงานยกเว้นอากรนำเข้าวัสดุอุปกรณ์โครงการ/นอกโครงการ/รถยนต์ โครงการที่นำเข้าจากต่างประเทศ ภายใต้โครงการความร่วมมือจากต่างประเทศ และของใช้ส่วนตัว/ของใช้ในครัวเรือน/รถยนต์ของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของไทย*

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการดำเนินงานความร่วมมือในเรื่องจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยอุปสรรค (SWOT) ทั้งระบบและของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถประมวลได้ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength)

๑.๑ เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น เกษตร สาธารณสุข การศึกษา เป็นที่ยอมรับในภูมิภาค เนื่องจากมีประสบการณ์ที่ได้รับจากการรับความช่วยเหลือมากกว่า ๔๐ ปี ทำให้มีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญในหลายสาขา

๑.๒ ไทยอยู่ในภูมิภาคที่เหมาะสมที่สามารถใช้เป็นฐานในการให้ความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีต้นทุนการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือต่ำกว่าหากเทียบกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน

๑.๓ ไทยมีความชัดเจนในนโยบายพื้นฐานการให้ความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

๑.๔ มียุทธศาสตร์ความร่วมมือที่มีการจัดลำดับความสำคัญประเทศ / กลุ่มประเทศคู่ร่วมมือ

๑.๕ มีหน่วยงาน/สถาบันจำนวนมากที่มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ต่างประเทศที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ และแหล่งผู้ให้ต่าง ๆ

๑.๖ มีสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานความร่วมมือ ซึ่งมีระเบียบ กฎเกณฑ์ และมติคณะรัฐมนตรี รองรับการให้และรับความร่วมมือกับต่างประเทศ

๑.๗ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศมีความชำนาญในการเป็นกลไกในการบริหารงานความร่วมมือ

๑.๘ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศเป็นหน่วยงานหลักด้านบริหารงานความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

๑.๙ ไทยมีบุคลากรที่มีความรู้/ความสามารถด้านความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ

๑.๑๐ คนไทยมีความเอื้ออารี อ่อนน้อม ทำให้งานความร่วมมือของไทยเป็นไปด้วยดี

๑.๑๑ ภาคเอกชนไทยมีความเข้มแข็งและมีความพร้อมในการที่จะขยายความร่วมมือ/เป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐ

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

๒. จุดอ่อน (Weakness)

- ๒.๑ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลต่อความต่อเนื่องของการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
- ๒.๒ ขาดการบูรณาการยุทธศาสตร์การต่างประเทศและยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและการบริหารความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพ
- ๒.๓ ขาดการวางแผนการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในเชิงรุก
- ๒.๔ ขาดการประเมินต้นทุนการดำเนินงานความร่วมมือโดยเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับในมิติความร่วมมือระหว่างประเทศ
- ๒.๕ บุคลากรขาดทักษะและประสบการณ์ในการออกแบบแผนงานความร่วมมือ
- ๒.๖ การบริหารบุคลากรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
- ๒.๗ ขาดการทำงานเป็นทีม
- ๒.๘ สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ขาดการวางแผนจัดหาบุคลากรทดแทนที่เหมาะสมในการทำงานความร่วมมือ
- ๒.๙ ระบบการจัดการฐานข้อมูลไม่ทันสมัยและไม่มีประสิทธิภาพ
- ๒.๑๐ การบริหารจัดการของหน่วยงานไทยมีความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานความร่วมมือและขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๑๑ กฎระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างไม่ยืดหยุ่นต่อการดำเนินงานให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ
- ๒.๑๒ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานความร่วมมือขาดความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ
- ๒.๑๓ การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในงานความร่วมมือมีไม่มากเท่าที่ควร
- ๒.๑๔ การประชาสัมพันธ์งานความร่วมมือยังไม่กว้างขวาง

๓. โอกาส (Opportunity)

- ๓.๑ AEC เป็นโอกาสของไทย ในการหาคู่ร่วมมือฯ จากประเทศที่สาม และองค์การระหว่างประเทศ
- ๓.๒ ไทยได้รับการยอมรับให้เป็นศูนย์กลางความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและมีบทบาทนำในภูมิภาค และเวทีระหว่างประเทศ
- ๓.๓ โอกาสในการขยายความร่วมมือรูปแบบใหม่ ๆ (ในเชิงรุก)
- ๓.๔ ใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นแนวทางดำเนินงานด้าน Soft Power Diplomacy เพื่อส่งเสริมให้ไทยได้รับการไว้วางใจ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศ
- ๓.๕ เป็นศูนย์กลางการถ่ายทอด / แลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากประสบการณ์ / บทเรียนที่ดีให้แก่ประเทศอื่นทั้งในและนอกภูมิภาค
- ๓.๖ ให้งานความร่วมมือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายด้านต่างประเทศ และเศรษฐกิจ
- ๓.๗ ใช้ศักยภาพทางวิชาการของไทยในการขยายความร่วมมือรูปแบบใหม่ ๆ

เช่น ความร่วมมือใต้-ใต้ ความร่วมมือหุ้นส่วนภาครัฐและเอกชน ทั้งในและนอกภูมิภาค โดยร่วมมือกับแหล่งผู้ให้อื่น

๓.๘ โอกาสในการขยายความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับภาคประชาสังคม โดยร่วมมือกับเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชนต่างประเทศ

๓.๙ ขยายกรอบความร่วมมือของไทยจากระดับทวิภาคีไปสู่กรอบภูมิภาค และอนุภูมิภาคมากยิ่งขึ้น

๓.๑๐ โอกาสสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ดีกับคู่ร่วมมือกรอบต่าง ๆ

๓.๑๑ หน่วยงานไทยได้รับการยอมรับในการดำเนินงานความร่วมมือจากประเทศคู่ร่วมมือ

๓.๑๒ ใช้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาปูทางไปสู่ความสำเร็จทางเศรษฐกิจ

๓.๑๓ โอกาสหน่วยงานไทย (implementing agencies) ได้พัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นมืออาชีพในการดำเนินงานความร่วมมือเพื่อพัฒนามากขึ้น

๔. ภัยอุปสรรค (Threat)

๔.๑ สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศผู้ให้และประเทศผู้รับส่งผลกระทบต่อ การดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

๔.๒ การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาลของประเทศคู่ร่วมมือ

๔.๓ ประเทศผู้รับให้ความสำคัญกับประเทศไทยในลำดับรอง เนื่องจากมีแหล่งผู้ให้ที่ใหญ่กว่า

๔.๔ ประเทศผู้รับขาดความพร้อมในการดำเนินงานความร่วมมือ

๔.๕ ขาดการยอมรับจากประเทศ / หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๖ การปรับตัวต่อปัจจัยภายนอกที่มีความผันผวนตลอดเวลาของไทยยังไม่ดีพอ

๔.๗ ความต้องการของประเทศผู้รับต่อประเทศไทยมีมากเกินไปจนไทยจะสนองตอบได้

๔.๘ ขาดการประสานงานที่ดีในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ

๔.๙ แนวทางการดำเนินงานของภาครัฐขาดความยืดหยุ่นในการทำงานกับภาคเอกชน

๔.๑๐ พลวัตรของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา มีผลกระทบต่อความร่วมมือ

๔.๑๑ หลักการ / แนวคิด และวิธีการรวมทั้งความเข้าใจในการดำเนินงานความร่วมมือกับคู่ร่วมมือแตกต่างกัน

๔.๑๒ มีข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗
- ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ.
(จัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๕) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๖) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๗) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๘) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๖
- (๙) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๖
- (๑๐) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๗
- (๑๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๗
- (๑๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๙๙ ก/หน้า ๑๔/๒ ตุลาคม ๒๕๔๕

- (๑๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๑๔) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๑๕) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๑
- (๑๖) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๑
- (๑๗) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๑๘) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๑๙) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒๐) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๒๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีกระทรวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงกลาโหม
- (๓) กระทรวงการคลัง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ
- (๕) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (๖) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (๗) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๘) กระทรวงคมนาคม
- (๙) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๐) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๑๑) กระทรวงพลังงาน
- (๑๒) กระทรวงพาณิชย์
- (๑๓) กระทรวงมหาดไทย
- (๑๔) กระทรวงยุติธรรม
- (๑๕) กระทรวงแรงงาน
- (๑๖) กระทรวงวัฒนธรรม
- (๑๗) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (๑๘) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๑๙) กระทรวงสาธารณสุข
- (๒๐) กระทรวงอุตสาหกรรม

หมวด ๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณระบบราชการ การบริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและประเมินผล การปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มีได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๗ สำนักนายกรัฐมนตรี มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๒) กรมประชาสัมพันธ์
 - (๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี
- (๔) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 - (๕) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 - (๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
 - (๗) สำนักงบประมาณ
 - (๘) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 - (๙) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 - (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
 - (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 - (๑๒)^๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

หมวด ๒

กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๘ กระทรวงกลาโหม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ การรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนการพัฒนาประเทศ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๙ การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมให้เป็นไปตามกฎหมายข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนว่าด้วยการนั้น

^๖ มาตรา ๗ (๑๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๓
กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๐ กระทรวงการคลัง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหารพัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรักษาการ กิจการหารายได้ของรัฐที่มีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมายและไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารและการพัฒนารัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ กระทรวงการคลัง มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมธนารักษ์
- (๔) กรมบัญชีกลาง
- (๕) กรมศุลกากร
- (๖) กรมสรรพสามิต
- (๗) กรมสรรพากร
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
- (๙) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
- (๑๐) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมวด ๔
กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๒ กระทรวงการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการต่างประเทศ และราชการอื่นตามที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๓ กระทรวงการต่างประเทศ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการกงสุล
- (๔) กรมพิธีการทูต
- (๕) กรมยุโรป

- (๖) กรมวิเทศสหการ
- (๗) กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- (๘) กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
- (๙) กรมสารนิเทศ
- (๑๐) กรมองค์การระหว่างประเทศ
- (๑๑) กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้
- (๑๒) กรมอาเซียน
- (๑๓) กรมเอเชียตะวันออก
- (๑๔) กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

หมวด ๕

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
- (๔) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

หมวด ๖

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๑๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัว และชุมชน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๑๗ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี

- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
 (๓) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
 (๔) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
 (๔/๑)^๓ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
 (๕) สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

หมวด ๗

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๑๘^๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเกษตรกรรม การจัดหาแหล่งน้ำและพัฒนาระบบชลประทาน ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร ส่งเสริมและพัฒนาระบบสหกรณ์ รวมตลอดทั้งกระบวนการผลิตและสินค้าเกษตรกรรม และราชการอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๑๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
 (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
 (๒/๑)^๕ กรมการข้าว
 (๓) กรมชลประทาน
 (๔) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
 (๕) กรมประมง
 (๖) กรมปศุสัตว์
 (๖/๑)^๖ กรมฝนหลวงและการบินเกษตร
 (๗)^๗ (ยกเลิก)
 (๘) กรมพัฒนาที่ดิน

^๓ มาตรา ๑๗ (๔/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๔ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยผลของพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖

^๕ มาตรา ๑๘ (๒/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

^๖ มาตรา ๑๘ (๖/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๗ มาตรา ๑๘ (๗) ยกเลิกโดยผลของพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖

- (๙) กรมวิชาการเกษตร
- (๑๐) กรมส่งเสริมการเกษตร
- (๑๑) กรมส่งเสริมสหกรณ์
- (๑๑/๑)^๕ กรมหม่อนไหม
- (๑๒) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- (๑๓) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๑๔) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

หมวด ๘

กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๒๐ กระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจการขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงคมนาคม

มาตรา ๒๑ กระทรวงคมนาคม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
- (๔) กรมการขนส่งทางบก
- (๕) กรมการขนส่งทางอากาศ
- (๖) กรมทางหลวง
- (๗) กรมทางหลวงชนบท
- (๘) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

หมวด ๙

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒^๕ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการใช้

^๕ มาตรา ๑๙ (๑๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

^๕ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยผลของพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖

ประโยชน์อย่างยั่งยืน และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

- มาตรา ๒๓ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้
- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
 - (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
 - (๓) กรมควบคุมมลพิษ
 - (๔) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 - (๕) กรมทรัพยากรธรณี
 - (๖) กรมทรัพยากรน้ำ
 - (๗) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
 - (๗/๑)^{๓๖} กรมป่าไม้
 - (๘) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 - (๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
 - (๑๐) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวด ๑๐

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๒๔ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
การวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การ
อุดมศึกษา และการสถิติ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร

มาตรา ๒๕ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีส่วนราชการ
ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมไปรษณีย์โทรเลข
- (๔) กรมอุดมศึกษา
- (๕) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

^{๓๖} มาตรา ๒๓ (๗/๑) เพิ่มโดยผลของพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของ
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖

หมวด ๑๑

กระทรวงพลังงาน

มาตรา ๒๖ กระทรวงพลังงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหา พัฒนาและบริหารจัดการพลังงาน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงพลังงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงพลังงาน

มาตรา ๒๗ กระทรวงพลังงาน มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- (๔) กรมธุรกิจพลังงาน
- (๕) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
- (๖) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

หมวด ๑๒

กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๘ กระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้า ธุรกิจบริการ ทรัพย์สินทางปัญญา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๙ กระทรวงพาณิชย์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการค้าต่างประเทศ
- (๔) กรมการค้าภายใน
- (๕)^{๓๙} (ยกเลิก)
- (๖) กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- (๗) กรมทรัพย์สินทางปัญญา
- (๘) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- (๙) กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

^{๓๙} มาตรา ๒๙ (๕) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑๓
กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๓๐ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การอำนวยความสะดวกของสังคม การส่งเสริมและพัฒนา การเมืองการปกครอง การพัฒนาการบริหารราชการส่วนภูมิภาค การปกครองท้องถิ่น การส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน การทะเบียนราษฎร ความมั่นคงภายใน กิจการสาธารณภัย และการพัฒนาเมืองและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทยหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๓๑ กระทรวงมหาดไทย มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการปกครอง
- (๔) กรมการพัฒนาชุมชน
- (๕) กรมที่ดิน
- (๖) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๗) กรมโยธาธิการและผังเมือง
- (๘) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมวด ๑๔
กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๓๒ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ กระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างและอำนวยความสะดวกในสังคม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๓๓ กระทรวงยุติธรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมคุมประพฤติ
- (๔) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- (๕) กรมบังคับคดี
- (๖) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- (๗) กรมราชทัณฑ์
- (๘) กรมสอบสวนคดีพิเศษ

- (๙) สำนักงานกิจการยุติธรรม
- (๑๐) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
- ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หมวด ๑๕
กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๔ กระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๕ กระทรวงแรงงาน มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการจัดหางาน
- (๔) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๕) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (๖) สำนักงานประกันสังคม

หมวด ๑๖
กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๓๖ กระทรวงวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับศิลปะ ศาสนา และวัฒนธรรม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงวัฒนธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๓๗ กระทรวงวัฒนธรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการศาสนา
- (๔) กรมศิลปากร
- (๕)^{๑๖} กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๖) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

^{๑๖} มาตรา ๓๗ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘)

หมวด ๑๗

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๓๘ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๓๙ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมวิทยาศาสตร์บริการ
- (๔) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

หมวด ๑๘

กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๔๐ กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับการดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๔๑ การจัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๑๙

กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๔๒ กระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกัน ควบคุม และรักษาโรคภัย การฟื้นฟูสมรรถภาพของประชาชน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๔๓ กระทรวงสาธารณสุข มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการแพทย์
- (๔) กรมควบคุมโรค
- (๕) กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- (๖) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๗) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๘) กรมสุขภาพจิต
- (๙) กรมอนามัย
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

หมวด ๒๐

กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๔๔ กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๔๕ กระทรวงอุตสาหกรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
 - (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
 - (๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรม
 - (๔) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
 - (๕) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
 - (๖) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
 - (๗) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 - (๘) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หมวด ๒๑

ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๔๖ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง มีดังต่อไปนี้

(๑) สำนักราชเลขาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลขานุการในพระองค์พระมหากษัตริย์

(๒) สำนักพระราชวัง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการพระราชวัง ตลอดจนดูแลรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของพระมหากษัตริย์

(๓) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการพระพุทธศาสนา ส่งเสริมพัฒนาพระพุทธศาสนาและดูแลรักษาศาสนสมบัติตามกฎหมายสงฆ์ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๔) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๕) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๖) ราชบัณฑิตยสถาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่ทางวิชาการ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๗) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๘) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรม และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๙)^{๓๓} ยกเลิก

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง (๘) มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม^{๓๔}

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันทั้งปวงของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ ไปเป็นของกระทรวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นใดจะโอนไปเป็นของส่วนราชการใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระ

^{๓๓} มาตรา ๔๖ (๙) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๓๔} มาตรา ๔๖ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙)

ราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๔๘ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๔๙ บรรดาอำนาจหน้าที่ที่มีบทกฎหมายกำหนดให้เป็นของส่วนราชการที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ หรือของรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ให้โอนไปเป็นของส่วนราชการ หรือของรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการโอนอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายใด หรือแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว ให้กระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาให้ส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไป รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ยังคงมีอำนาจหน้าที่เดิมต่อไปเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีความต่อเนื่องกันก็ได้

ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกาตามมาตรานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบรรดาบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมของกระทรวงที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ และรัฐมนตรีช่วยว่าการของกระทรวงดังกล่าว เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการที่เกี่ยวข้องของกระทรวงตามมาตรา ๕ ตามลำดับ จนกว่าจะมีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่

มาตรา ๕๑ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ให้กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการภายในกระทรวงตามที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติไว้สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ เว้นแต่ส่วนราชการใดของกระทรวงศึกษาธิการที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ให้อยู่ในสังกัดของกระทรวง ทบวง กรมอื่นแล้ว

ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มีฐานะเป็นกรมอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดระเบียบกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๕๒ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ ยังคงเป็นทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงและส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยต่อไปและให้มีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และข้าราชการในทบวงมหาวิทยาลัยและในส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๕๓ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการและบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ ไปเป็นของส่วนราชการหนึ่งส่วนราชการใดของกระทรวงการต่างประเทศ หรือของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการดังกล่าว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งขึ้นใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่ากรมวิเทศสหการเป็นอันยุบเลิก

มาตรา ๕๔^{๑๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๕ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ให้สอดคล้องกับภารกิจของทหารตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๖ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายเพื่อโอนภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีใช้ภารกิจหลักในการรักษาความสงบ

^{๑๔} มาตรา ๕๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒

เรียบบริวและ การป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด ไปเป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อลดภารกิจในพื้นที่ตามลำดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบบริวและ การป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด

มาตรา ๕๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกรมสำรวจและทำแผนที่พลเรือน ขึ้นในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๕๘ ให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ งบประมาณ ข้าราชการและลูกจ้างของกรมไปรษณีย์โทรเลขตามบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เสมือนสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม และเมื่อมีการโอนแล้วให้ถือว่ากรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นอันยุบเลิก

มาตรา ๕๙ ภายใต้บังคับวรรคสอง ให้กระทรวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมยังคงมีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการเช่นเดิมต่อไป เว้นแต่กระทรวงกลาโหม สำนักพระราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ราชบัณฑิตยสถาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และสำนักงานอัยการสูงสุด ให้มีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ใช้บังคับสำหรับกระทรวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมแห่งใดแล้ว ให้กระทรวง กรมหรือส่วนราชการนั้น มีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป

ในการจัดระเบียบราชการระยะแรก ถ้ากระทรวงใดสมควรมีกลุ่มภารกิจให้ตรากฎกระทรวงกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจใช้บังคับพร้อมกับพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง

ในกรณีที่มีการจัดระเบียบราชการของกระทรวงใดเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้ากระทรวงนั้นมีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงและผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และเป็นกรณีที่ไม่สามารถย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่นที่เหมาะสมได้ ให้ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงและผู้ช่วยปลัดกระทรวงดังกล่าวยังคงมีต่อไปได้ แต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้รัฐบาลรายงานค่าใช้จ่ายประจำและอัตราของข้าราชการและลูกจ้างของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคเปรียบเทียบกับก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อครบกำหนดหนึ่งปีและสองปีของการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ระบบราชการนั้นเป็นกลไกสำคัญของประเทศในอันที่จะผลักดันให้แนวทางการบริหารประเทศตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามนโยบายของรัฐเกิดผลสำเร็จเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม การจัดกลไกของระบบราชการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ซึ่งที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการหลายครั้ง แต่ยังคงให้มีการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างการบริหารที่ไม่แตกต่างจากรูปแบบเดิมซึ่งเป็นผลให้การทำงานของข้าราชการเป็นไปด้วยความล่าช้า เพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างมาก และส่วนราชการต่าง ๆ มิได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันและจัดกลไกการปฏิบัติงานให้มีความสัมพันธ์กัน จึงเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานเกิดความซ้ำซ้อนและกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน แนวทางแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบราชการทั้งระบบ โดยการปรับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการขึ้นใหม่ และปรับปรุงการบริหารงานโดยการจัดส่วนราชการที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กันรวมไว้เป็นกลุ่มงานเดียวกัน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการปรับระบบการทำงานในรูปกลุ่มภารกิจ เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้แล้วจะมีผลทำให้แนวทางการรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการทำงานของข้าราชการให้มีประสิทธิภาพในระยะต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖^{๖๖}

มาตรา ๓ ให้โอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมป่าไม้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ปันฟู ดูแลรักษา ส่งเสริม ทำนุบำรุงป่า และการดำเนินการเกี่ยวกับการป่าไม้ การทำไม้ การเก็บหาของป่า การใช้ประโยชน์ในที่ดินป่าไม้ และการอื่นเกี่ยวกับป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้ ทั้งนี้ เฉพาะที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลังของกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

^{๖๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๙๓ ก/หน้า ๖/๓๐ กันยายน ๒๕๔๖

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ที่เป็นของกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ฟื้นฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมและทำนุบำรุงทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช การจัดให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และการดำเนินการอื่นใด ทั้งนี้ ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร และเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้กรมป่าไม้มอบอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์ และกฎหมายว่าด้วยสวนป่า ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการได้ด้วย

มาตรา ๗ ให้ ก.พ.ร. ตรวจสอบภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หากเห็นว่ามีการกิจหรืออำนาจหน้าที่ใดของหน่วยงานใดมิได้เป็นไปตามมาตรา ๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๖ ให้ดำเนินการแบ่งแยกและดำเนินการให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๖ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในการโอนภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้โอนหรือจัดแบ่งทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลังให้สอดคล้องกันด้วย

มาตรา ๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลังของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๙ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แล้ว ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีของส่วนราชการที่โอนมา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่อ้างอิงถึงส่วนราชการที่โอนมา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้ถือว่าอ้างอิงถึงส่วนราชการที่รับโอน หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ในวาระเริ่มแรก ให้กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอนุโลม จนกว่าจะมีกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาการบริหาร ทั้งในด้านนโยบาย วิชาการ บุคลากร และการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเป็นเหตุให้ระบบการบริหารงานและการบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบูรณาการตามกลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและนโยบายของรัฐบาล สมควรโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตราค่าจ้าง ไปเป็นกรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมควรที่จะได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งโอนอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ สมควรแก้ไขการใช้อำนาจของรัฐมนตรีและการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้สอดคล้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙^{๓๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจไทย แต่ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องข้าวมีอยู่หลายหน่วยงานและกระจัดกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งกรมการข้าวขึ้นมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องข้าวโดยเฉพาะให้ครอบคลุมถึงการปรับปรุงพัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตต่อพื้นที่และคุณภาพสูงขึ้น การพัฒนาพันธุ์ การอนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์ การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน การส่งเสริมและเผยแพร่เพื่อพัฒนาชาวนา การแปรรูป และการจัดการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าข้าว รวมทั้งการตลาดและการส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับข้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐^{๓๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแทนกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต เงินของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประกันวินาศภัย งานประกันชีวิต และงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และให้โอนการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการหรือลูกจ้างและเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐^{๓๙}

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวง ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

^{๓๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๒๖ ก/หน้า ๔/๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙

^{๓๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๑/๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

^{๓๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๕๕ ก/หน้า ๑๑/๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี และเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือ ก.พ.ร. กำหนด ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐^{๒๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้ต้องยุบเลิกกรมทางหลวงชนบทภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมทางหลวงชนบท และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวงชนบท ไปเป็นของกรมทางหลวงหรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวง หรือไปเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ซึ่งการยุบเลิกจะส่งผลกระทบต่อภารกิจในการกำหนดมาตรฐาน การควบคุม ในทางวิชาการ และการพัฒนางานทางหลวงชนบทและทางหลวงท้องถิ่นในภาพรวม ดังนั้น สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้ยังคงมีกรมทางหลวงชนบทเพื่อดำเนินภารกิจต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๒๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๔ แห่งกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม บัญญัติให้กรมทางหลวงชนบทต้องยุบเลิกไปภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่เนื่องจากภารกิจปัจจุบันที่กรมทางหลวงชนบทดำเนินการอยู่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวง และการกระจาย

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๑๐๐ ก/หน้า ๒๑/๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

^{๒๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๔๘ ก/หน้า ๑/๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ความเจริญสู่ชนบท ซึ่งเป็นนโยบายหลักของทุกรัฐบาล โดยกรมทางหลวงชนบทมีหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานทางการก่อสร้าง และการบำรุงรักษาทางทั้งทางหลวงชนบทและทางหลวงท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองท้องถิ่น (อปท.) ควบคุมในทางวิชาการงานทางฝึกรวมเจ้าหน้าที่ทั้งระดับปฏิบัติและระดับผู้บริหารของ อปท. ทั่วประเทศ กำกับและตรวจตราให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักวิชาการตามที่กำหนดไว้วิจัยและพัฒนางานทาง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางหลวงชนบทและงานทางหลวงท้องถิ่น ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการแก่ อปท. นอกจากนี้กฎหมายทางหลวงได้กำหนดให้กรมทางหลวงชนบทมีหน้าที่เพิ่มขึ้นจากเดิม และมีสาระสำคัญ ๒ ด้าน คือ ด้านกำกับตรวจตราและควบคุมทางหลวง และด้านควบคุม รักษา ขยายและสงวนเขตทาง จึงมีความจำเป็นต้องมีกรมทางหลวงชนบทไว้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว ซึ่งมีความสำคัญต่อระบบการคมนาคมขนส่งทางบกของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๒๖}

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ไปเป็นของกรมหม่อนไหมหรือของเจ้าหน้าที่กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพัน ทั้งปวง รวมถึงข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ไปเป็นของกรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากหม่อนไหมเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมขั้นต้นที่นำไปสู่สินค้าแปรรูป และนวัตกรรมในหลายรูปแบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับตรงกับเอกลักษณ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมการดำรงชีพแบบวิถีชาวไทย อันจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ คุ้มครอง สืบทอด และจรรโลงให้คงอยู่กับสังคมไทย กับทั้งต้องส่งเสริมให้สังคมได้เห็นคุณค่าและวางแผนสิ่งที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนต้องมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและการแปรรูปจากผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมขั้นต้นไปสู่สินค้า ตามความต้องการของตลาดอย่างมีมาตรฐานและปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการเผยแพร่ไหมไทยและผลิตภัณฑ์จากหม่อนไหมให้แพร่หลายทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความ

^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๙๒ ก/หน้า ๑/๓ ธันวาคม ๒๕๕๒

คล้องตัว สมควรจัดตั้งกรมหม่อมใหม่ขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๒๓}

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ไปเป็นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และเปลี่ยนเป็นกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๒๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๕๕ วรรคห้า บัญญัติให้องค์กรอัยการมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ ในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๒๕}

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง

^{๒๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๕๘ ก/หน้า ๑/๒๓ กันยายน ๒๕๕๓

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๗๕ ก/หน้า ๕๔/๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

^{๒๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๘ ก/หน้า ๑๘/๒๔ มกราคม ๒๕๕๖

ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตรไป เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือของ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ เฉพาะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ไปเป็นของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๖ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักฝนหลวงและการบิน เกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมฝนหลวงและการ บินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของกรมฝน หลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการปฏิบัติการฝนหลวงเป็น บริการสาธารณะในการทำฝนเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ และเขื่อนหรือพื้นที่เก็บ กักน้ำ อันเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและภัยธรรมชาติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งภารกิจ ดังกล่าวรวมถึงการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำในชั้น บรรยากาศ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการของประเทศ รวมทั้งการ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝนและการตัดแปรสภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้บริการด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนในภารกิจด้าน การเกษตรและอื่น ๆ โดยปัจจุบันอยู่ภายใต้การบริหารจัดการและความรับผิดชอบของสำนักฝนหลวง และการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมควรยกฐานะสำนักฝน หลวงและการบินเกษตรขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้การบริหารจัดการการปฏิบัติการ ฝนหลวงเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีความคล่องตัวในการบูรณาการภารกิจ ร่วมกับส่วนราชการอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๒๖}

^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๓๐ ก/หน้า ๑๘/๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวง รวมถึงข้าราชการ พนักงานราชการ และบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐยังไม่เพียงพอ อันจำเป็นต้องกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการและความช่วยเหลืออื่น ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติสามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วศิน/แก้ไข

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ปณตกร/เพิ่มเติม

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ปณตกร/เพิ่มเติม

๒ เมษายน ๒๕๕๖

นภาพร/ปรับปรุง

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ณัฐพร/ตรวจ

๓ มกราคม ๒๕๕๗

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ในกระทรวงการต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๘ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยเป็นส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีผู้อำนวยการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการบริหารความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการ ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย การเผยแพร่ และการฝึกอบรม โดยร่วมมือกับต่างประเทศหรือองค์กรต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

เพื่อให้เป็นไปตามภาระหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผน ศึกษา วิเคราะห์นโยบาย ดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

(๒) บริหารการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาล

(๓) ร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีในภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งดำเนินงานตามข้อผูกพันภายใต้ความตกลงความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

(๔) บริหารความร่วมมือด้านทุนกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาบุคลากรจากภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ

(๕) ประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

(๖) บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้และผลงานการพัฒนา

(๗) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือ เพื่อการพัฒนา

มาตรา ๕ การบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณ และทรัพย์สิน การจัดทำนิติกรรมสัญญา การดำเนินคดี หรือการดำเนินการอื่นใดของสำนักงานความร่วมมือ

เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีโดยให้กระทำในนามของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งนี้โดยอยู่ภายใต้การกำกับ การปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศไปเป็นของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือส่วนราชการอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกรมวิเทศสหการ หรือของอธิบดีกรมวิเทศสหการ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด ที่อ้างถึงกรมวิเทศสหการ หรืออธิบดีกรมวิเทศสหการ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕ ให้ความใน (๖) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นอันยกเลิกโดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้โอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของส่วนราชการหนึ่ง ส่วนราชการใดของกระทรวงการต่างประเทศ หรือของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการดังกล่าวแล้วแต่กรณี ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่า กรมวิเทศสหการเป็นอันยุบเลิก แต่เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศยังมีการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลซึ่งมีได้ออยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดในกระทรวงการต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานหลักเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในการนี้สมควรจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศขึ้นเป็นส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการต่างประเทศ และให้มีผู้อำนวยการซึ่งมีฐานะ เป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ โดยยุบกรมวิเทศสหการ มาจัดตั้งเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗/๑๙๗๖๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ: 6574
วันที่: 5 ต.ค. 2557
เวลา: 11:3๕ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๓ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. (แบ่งส่วนราชการ

ในกระทรวงพาณิชย์)

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. (จัดตั้ง

กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

จำนวน ๓ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๓ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... ๒๖ / ๒๕๕๗
วันที่..... ๑๕ / ๑๐.๑. / ๒๕๕๗
เวลา..... ๑๓.๕๖ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิสา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อยกฐานะ
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑))

เหตุผล

เนื่องจากภารกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศโดยการให้ความช่วยเหลือ
แก่ต่างประเทศเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดี
และความใกล้ชิดระหว่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะ
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็น
กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ โดยให้เป็นหน่วยงานหลักในการดูแล
รับผิดชอบงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่าง ประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๓/๑) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ”

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน
ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง
หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนา
ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การจัดตั้งกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากภารกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศโดยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ โดยให้เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ โดยสรุปดังนี้

๒.๑ กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ เพิ่มมาตรา ๑๓ (๓/๑) เพื่อยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่าง ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวง การต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่าง ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๗)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)